

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Cob/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221200170
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erik Németh
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4221200170.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Erika Németha a členov senátu JUDr. Pavla Pileka a JUDr. Dany Kálnayovej, v právnej veci žalobcu: NEW Profile, s.r.o., so sídlom Bratislavská cesta 3192, Komárno, IČO: 36 694 100, zastúpený: Dentons Europe CS LLP, so sídlom na adrese One Fleet Place 1, EC4P 4GD Londýn, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, konajúca prostredníctvom svojej organizačnej zložky Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, so sídlom Bottova 2A, Bratislava, IČO: 36 861 391, proti žalovanému: D. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T.. G.. M. XXX/XX, Y. podnikajúci ako Štefan Varga, IČO: 34 692 185, zastúpený: JUDr. Dušan Repák, advokát, so sídlom Krížna 47, Bratislava, IČO: 36 060 887, o určenie neplatnosti právneho úkonu a o nariadení neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 5Cb/12/2021 - 302 zo dňa 30.09.2021 v časti výroku o nároku na náhradu trov konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 5Cb/12/2021 - 302 zo dňa 30.09.2021 v napadnutej časti **m e n í t a k**, že žalovanému súd náhradu trov konania **n e p r i z á v a**.

II. Odvolací súd žalovanému **p r i z á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno prvým výrokom uznesenia č. k. 5Cb/12/2021 - 302 zo dňa 30.09.2021 rozhodol o zastavení konania, druhým výrokom tohto uznesenia zrušil nariadené neodkladné opatrenie č. k. 5Cb/12/2021 - 156 zo dňa 29.03.2021 a tretím jeho výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že žalobca sa vo veci samej domáhal voči žalovanému určenia, že záložné právo k pozemkom registra „C“ parc. č. XXXX/XX o výmere 612 m², zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXXX/XX o výmere 33 m², zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXXX/XX o výmere 362 m², zastavaná plocha a nádvorie, a stavbe - polyfunkčná budova, súp. č. XXXX postavená na parc. č. XXXX/XX, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXXX pre okres Y., obec Y., kat. územie Y., vedenom na Okresnom úrade Komárno, katastrálny odbor pod č. V 3260/2014 zo dňa 25.09.2020, neexistuje. Ďalej poukázal na to, že uznesením zo dňa 29. marca 2021 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva a nepokračovať vo výkone záložného práva vyplývajúceho zo zmluvy o zriadení záložného práva uzatvorenej dňa 06.08.2014 medzi žalobcom a žalovaným vo vzťahu k práve uvedeným nehnuteľnostiam, a to do rozhodnutia súdu vo veci samej. Žalovanému tiež uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania a zaťažovania pohľadávky voči spoločnosti NEW Profile, s.r.o., so sídlom Bratislavská cesta 3192, 945 01 Komárno, IČO: 36 694 100 na zaplatenie kúpnej ceny vyplývajúcej z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 06.08.2014 medzi žalobcom a žalovaným, rovnako až do rozhodnutia vo veci samej.

3. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na podanie žalobcu zo dňa 18.03.2021 (v skutočnosti však zrejme mienil späťvzatie zo dňa 08.06.2021) , ktorým súdu oznámil, že žalovaný dňa 27.05.2021 vystavil kvitanciu preukazujúcu, že záväzky vyplývajúce z kúpnej zmluvy boli v celom rozsahu splatené, čo malo za následok zánik záložného práva. Následne dňa 31.05.2021 žalovaný prevzal peňažné prostriedky z notárskej úschovy. Žalovaný týmto svojim konaním akceptoval, že jeho pohľadávka voči žalobcovi je len vo výške 84.000,-- eur. Vystavením kvitancie žalovaný potvrdil splnenie záväzkov vyplývajúcich z kúpnej zmluvy v celom rozsahu a tiež zánik záložného práva, ktorého existenciu žalobca podanou žalobou spochybňuje. Tým došlo de facto k uznaniu tvrdení žalobcu a vyššie popísaným konaním žalovaného zanikol predmet sporu. Z uvedeného dôvodu žalobca predmetným podaním vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal tiež zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia. Vzhľadom k tomu, že žalobu považuje za podanú dôvodne a k prevzatiu peňažných prostriedkov žalovaným z notárskej úschovy došlo až po podaní určovacej žaloby a nariadení neodkladného opatrenia, je žalobca presvedčený, že zastavenie konania procesne nezavinil. Preto si uplatňuje náhradu trov konania v plnom rozsahu v zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Zopakoval, že žalobu zobral späť z dôvodu, že žalovaný prevzal peňažné prostriedky z notárskej úschovy a predložil kvitanciu, ktorá preukazuje, že záväzky vyplývajúce z kúpnej zmluvy boli v celom rozsahu splatené, čo malo za následok zánik záložného práva. Späťvzatie žaloby preto žalobca považuje za spôsobené správaním sa žalovaného. Keďže zastavenie konania procesne zavinil žalovaný, je povinný nahradiť trovy konania.

4. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na obsah vyjadrenia žalovaného k späťvzatiu žaloby, jeho obsah však odvolací súd nepovažuje za potrebné zopakovať, pretože argumenty v ňom uvedené nemali dopad na posúdenie veci v odvolacom konaní.

5. Z rovnakých dôvodov odvolací súd nepovažuje za podstatný ani obsah následného vyjadrenia žalobcu zaslaný súdu prvej inštancie, obsah ktorého je uvedený v odôvodnení uznesenia súdu prvej inštancie.

6. Súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenia § 144, § 145 ods. 1 CSP konanie pre späťvzatie žaloby zastavil. S poukazom na ustanovenie § 334 CSP rozhodol o zrušení neodkladného opatrenia, keďže dôvody jeho trvania odpadli v dôsledku dohody uzavretej medzi stranami, ktorá viedla žalobcu aj k späťvzatiu žaloby vo veci samej.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Súd prvej inštancie v rámci úvah, ktoré ho viedli k aplikácii ustanovenia § 256 ods. 1 CSP na rozhodnutie o trovách konania uviedol, že pokiaľ jedna z procesných strán zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania, je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu, a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. Všeobecne platí, že ak sa pre správanie žalovaného vzala žaloba späť, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil jeho zastavenie. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Rozhodujúcou je skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca domáhal, a že len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť.

8. V tejto súvislosti súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca sa domáhal určenia neexistencie záložného práva k nehnuteľnostiam popísaným v odseku 2. tohto odôvodnenia. Toto záložné právo slúžilo k zabezpečeniu pohľadávky žalovaného (ako predávajúceho) voči žalobcovi (ako kupujúcemu) na zaplatenie kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy uzavretej medzi stranami dňa 06.08.2014. Žalobca dňa 04.02.2021 vložil do notárskej úschovy sumu 84.000,-- eur, ako nedoplatok kúpnej ceny podľa predmetnej kúpnej zmluvy a súčasne sa domáhal určenia neexistencie záložnej zmluvy. Dôvodom späťvzatia žaloby bola dohoda strán sporu o tom, že žalovaný finančné prostriedky zložené do notárskej úschovy prevzal a súčasne žalobcovi predložil kvitanciu, ktorá preukazuje, že záväzky vyplývajúce z kúpnej zmluvy boli v celom rozsahu splatené, čo malo za následok zánik záložného práva. S poukazom na takýto skutkový stav mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný procesne zavinil späťvzatie žaloby a následné zastavenie konania, nakoľko žalovaný splnil to, čoho sa žalobca domáhal, a že len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť.

9. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný včasné odvolanie, a to výlučne voči jeho výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v prospech žalobcu. Ako dôvod podania odvolania žalovaný vymedzil odvolací dôvod podľa § 365 písm. h) CSP. Namietal voči konštatovaniu prvoinštančného súdu, že žaloba vo veci samej bola v danom prípade podaná dôvodne. Konajúci súd v spore o určenie neplatnosti právneho úkonu nevykonal žiadne dokazovanie, aby mohol následne v odôvodnení napadnutého uznesenia tvrdiť, že žalobca podal dôvodnú žalobu. Žalovaný zdôraznil, že jeho záložné právo riadne vzniklo a toto vykonával v súlade so zákonom. K výkonu záložného práva došlo výlučne z dôvodov na strane žalobcu, ktorý riadne a včas neuhrádzal splátky kúpnej ceny v zmysle kúpnej zmluvy. V prípade, ak by žalovaný (odvolateľ zrejme mienil žalobcu) riadne a včas uhrádzal kúpnu cenu, žalovaný by nikdy nepristúpil k výkonu záložného práva. podľa žalovaného preto žalobca rovnakým dielom procesne zodpovedá za vznik trov, keďže podal predmetnú žalobu, pričom ale sám nerozporoval, že je žalovaného dlžníkom, keďže mal záujem dobrovoľne plniť. Pred oznámením o výkone záložného práva žalovaný od roku 2019 opakovane písomne vyzýval žalobcu na riadne plnenie si záväzkov. Preto má za to, že žalobca procesne zodpovedá za vznik trov, keďže žalovaný musel pristúpiť k výkonu záložného práva z dôvodu neplatenia splátok žalobcom riadne a včas. Žalobca sa podanou žalobou chcel brániť pred týmto postupom zo strany žalovaného, bol to práve žalobca, ktorý chcel urýchlene konvalidovať stav pred začatím výkonu záložného práva spôsobom, že zložil časti dlžnej sumy do úschovy, ktorú následne žalovaný akceptoval ako urovanie. Žalovaný má za to, že procesné zavinenie zastavenia konania znáša v rovnakej miere žalobca ako aj žalovaný, a že nie je možné izolovane hľadiť pri určení miery zavinenia na jeden čiastkový úkon žalovaného - prijatie plnenia zo strany žalobcu, na základe uvedeného vyhodnotiť pri priznaní náhrady trov konania percentuálnu mieru v rozsahu 100 %. Žalovaný má za to, že konajúci súd mal priznať nárok na náhradu trov konania tak žalovanému ako aj žalobcovi v rozsahu 50 %, teda v zmysle uvedeného nikomu nepriznať nárok na náhradu trov konania. Ak má konajúci súd za to, že zavinenie má byť pričítané za vinu výlučne žalovanému, tak je spravodlivé požadovať od súdu, aby postupoval aplikáciou ustanovenia § 257 CSP, keďže ide o prípad hodný osobitného zreteľa.

10. Z týchto dôvodov sa žalovaný svojím odvolaním domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku o trovách konania zmenil tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

11. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. K námietkam žalovaného, že žalobca konajúcemu súdu rozhodujúce skutočnosti preukázal množstvom predložených dôkazov a tiež konaním žalovaného, ktorý z druhej notárskej úschovy zriadenej vo februári 2021 prevzal finančné prostriedky v oveľa nižšej hodnote, ako od žalobcu pôvodne požadoval, žalobca zdôraznil, že zmluva o zriadení záložného práva je neplatná, čo uviedol v odôvodnení podanej žaloby. Z konania žalobcu je zrejmé, že mal záujem plniť svoj záväzok voči žalovanému, ktorý však nemal záujem prijať riadne ponúknuté plnenie a vydieral žalobcu hrozbami výkonu záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorého hodnota významne prevyšovala hodnotu jeho nesplatenej pohľadávky. Žalovaný prijal riadne ponúknuté plnenie až vplyvom prebiehajúceho súdneho konania, a to až potom, ako sa stalo právoplatným uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, kedy už žalovanému bolo jasné, že záložné právo sa mu nepodarí vykonať. Z konania žalovaného žalobca rozumne predpokladal, že bez iniciovania súdneho konania žalovaný finančné prostriedky z notárskej úschovy neprevezme, čo napokon žalovaný potvrdil aj v odvolaní proti uzneseniu. Následne vzal žalobca žalobu späť, pretože žalovaný prevzal peňažné prostriedky z notárskej úschovy a predložil kvitanciu, ktorá preukazuje, že záväzky vyplývajúce z kúpnej zmluvy boli v celom rozsahu splatené, čo malo za následok zánik záložného práva, t. j. žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného po podaní žaloby a po nadobudnutí právoplatnosti neodkladného opatrenia. Zastavenie konania zapríčinil žalovaný, a to prijatím plnenia, ktorým zanikla pohľadávka. Zánik pohľadávky závisel len od konania žalovaného. Preto predmet konania odpadol v dôsledku konania žalovaného. Konanie žalovaného tak bolo príčinou zastavenia konania a náhradu trov konania je preto potrebné priznať žalobcovi v plnom rozsahu.

12. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, prejednal vec bez nariadenia pojednávania v súlade § 385 ods. 1 zákona č.160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), pričom dospel k záveru o opodstatnenosti odvolania žalovaného z nasledujúcich dôvodov.

13. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. V sporovom konaní podľa Civilného sporového poriadku platí, že náhrada trov konania je ovládaná zásadou úspechu vo veci v prípadoch, ak konanie končí vydaním meritórneho rozhodnutia (§ 255 CSP). Táto zásada sa však prirodzene neuplatní v prípade, ak konanie nie je ukončené vydaním meritórneho rozhodnutia, ale iba procesne - zastavením konania. V takom prípade sa uplatní zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania vyjadrená v § 256 ods. 1 CSP, pričom platí, že povinnosť náhrady trov konania protistrany znáša ten, kto procesne zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. V prípadoch, keď k zastaveniu konania dochádza v dôsledku späťvzatia žaloby, podozrenie z procesného zavinenia primárne padá na žalobcu, ktorý upustil od ďalšieho vedenia sporu a svojím dispozitívnym úkonom - späťvzatím žaloby zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Procesné zavinenie na zastavení konania však aj prípadoch späťvzatia žaloby môže spočívať na žalovanom. Bude tomu tak v prípadoch, keď žalovaný po začatí konania svojou aktivitou nastolil stav, že predmet sporu odpadol. V praxi sa to prejaví takým konaním žalovaného, ktorým žalobou uplatnený nárok po začatí konania uspokojí. Takýmto konaním žalovaný u žalobcu vyvolá nevyhnutnosť späťvzatia žaloby, inak by sa žalobca vystavil hrozbe neúspechu vo veci, keďže jeho žaloba by musela byť meritórnym rozhodnutím súdu zamietnutá.

15. V danom prípade žalobca síce tvrdil, že k späťvzatiu žaloby sa uchýlil v dôsledku správania žalovaného, odvolací súd však vzhľadom k predmetu ním podanej žaloby a žalobným dôvodom v nej obsiahnutých dospel k záveru, že takéto konštatovanie, ktoré si osvojil aj súd prvej inštancie ako základ svojho rozhodnutia o náhrade trov konania, nie je možné považovať za správne.

16. V konaní vo veci samej sa žalobca podanou žalobou domáhal určenia, že záložné právo k nehnuteľnostiam vymenovaným v odseku 2. tohto odôvodnenia neexistuje. Ako jediný dôvod neexistencie predmetného záložného práva žalobca v žalobe tvrdí neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej medzi stranami sporu dňa 06.08.2014, na základe ktorej malo toto záložné právo vzniknúť. Žalobca konkrétne tvrdí že predmetná zmluva o zriadení záložného práva v rozpore s ustanovením § 151b ods. 3 Občianskeho zákonníka neobsahuje číselné vyjadrenie hodnoty zabezpečenej pohľadávky a ani najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. S poukazom na rozpor predmetnej záložnej zmluvy s ustanovením § 151b ods. 3 Občianskeho zákonníka žalobca v žalobe označil záložnú zmluvu za neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Neexistenciu záložného práva žalobca v žalobe odvodzuje výlučne od neplatnosti predmetnej zmluvy po jeho zriadení, keďže na základe takéhoto neplatného právneho úkonu záložné právo nemohlo ani vzniknúť.

17. V späťvzatí žaloby však za dôvod zániku predmetného záložného práva označil jeho zánik v dôsledku plnenia, ktoré poskytol žalobca ako kupujúci žalovanému ako predávajúcemu, v dôsledku čoho zanikla pohľadávka žalovaného voči žalobcovi, ktorá bola zabezpečená sporným záložným právom. Žalobca sa teda uspokojil so situáciou, že k zániku záložného práva došlo spôsobom podľa § 151md ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka zánikom zabezpečenej pohľadávky, pričom takáto konštrukcia logicky predpokladá existenciu platného záložného práva. Žalobca takýto predpoklad v podanej žalobe evidentne vylúčil, keďže určenia neexistencie záložného práva sa domáhal na tom základe, že predmetné záložné právo vôbec nevzniklo, a to z dôvodu absolútnej neplatnosti predmetnej záložnej zmluvy.

18. Za tejto situácie podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné dospieť k záveru, že správanie žalovaného, ktoré sa premietlo do vystavenia kvitancie žalovaného (potvrdzujúcej zánik zabezpečenej pohľadávky a konštatujúcej zánik záložného práva práve v dôsledku k zániku zabezpečenej pohľadávky plnením) je takým správaním žalovaného po začatí konania, v dôsledku ktorého bol nárok žalobcu uplatnený žalobou vo veci samej uspokojený. Je totiž potrebné vidieť, že žalobca sa určenia neexistencie predmetného záložného práva nedomáhal z dôvodu, že by existujúce platné záložné právo bolo zaniklo niektorým zo zákonom aprobovaných dôvodov definovaných v § 151 md ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale z dôvodu že popieral jeho samotnú existenciu vzhľadom na ním tvrdenú absolútnu neplatnosť záložnej zmluvy.

19. Za danej situácie podľa odvolacieho súdu nie je možné dospieť k záveru, že zavinenie zastavenia konania bolo zapríčinené správaním žalovaného, pretože žalobný argument žalobcu o neexistencii

záložného práva v dôsledku neplatnosti záložnej zmluvy vyššie popísaným správaním žalovaného nemohol byť uspokojený.

20. Keďže odvolací súd v zmysle uvedeného považuje napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), bolo nutné napadnuté uznesenie v zmysle § 388 CSP zmeniť, keďže neboli splnené zákonné podmienky jeho potvrdenia a ani zrušenia. Za správne právne posúdenie veci ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania v danom prípade odvolací súd považuje z vyššie uvedených dôvodov potrebu pričítať zavinenie zastavenia konania z procesného hľadiska žalobcovi, keďže upustil od ďalšieho vedenia sporu a svojím dispozitívnym úkonom - späťvzatím žaloby zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Za daných okolností v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania protistrane, čiže žalovanému. Tento nárok mu však nemohol byť priznaný vzhľadom na skutočnosť, že podaným odvolaním sa domáhal takej zmeny napadnutého uznesenia v časti výroku o náhrade trov konania, ktorou by odvolací súd nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán nepriznal.

21. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v súvislosti s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že odvolací súd priznal v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému ich náhradu proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspešný ani čiastočne nebol.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.